

Nr 344.

*Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen angående dyrtids-
tillägg åt vissa lärarinnor vid fackskolan för
huslig ekonomi i Uppsala samt vid tre läroanstal-
ter för utbildande av lärarinnor i handarbete;
given Stockholms slott den 18 mars 1921.*

Kungl. Maj:t vill härmed, under åberopande av bilagda utdrag
av statsrådsprotokollet över ecklesiastikärenden för denna dag, före-
slå riksdagen att bifalla det förslag, om vars avlåtande till riksdagen
föredragande departementschefen hemställt.

Under Hans Maj:ts,
Min Allernådigste Konungs och Herres frånvaro:

GUSTAF ADOLF.

B. J:son Bergqvist.

*Utdrag av protokollet över ecklesiastikärenden, hållet inför
Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten i stats-
rådet å Stockholms slott den 18 mars 1921.*

Närvarande:

Statsministern VON SYDOW, ministern för utrikes ärendena greve WRAN-
GEL, statsråden ERICSSON, DAHLBERG, MURRAY, ELMQUIST, MALM, BERG-
QVIST, HAMMARSKJÖLD, EKEBERG, HANSSON, BESKOW.

Föredragande departementschefen, statsrådet Bergqvist anförde vidare:

Dyrtids-
tillägg åt
vissa lära-
rinnor vid
fackskolan
för huslig
ekonomi i
Uppsala samt
vid tre läro-
anstalter för
utbildande av
lärarinnor i
handarbete.

Vid anmälan den 7 januari 1921 av de anslagsbehov under åttonde huvudtiteln, vilka borde tillgodoses genom anslag å tilläggsstat för år 1921, erinrade jag i mitt yttrande till det vid propositionen nr 2 i utdrag fogade statsrådsprotokollet över ecklesiastik-ärenden, punkten 55, att dyrtidstillägg enligt riksdagens beslut från och med år 1920 utginge åt lärare vid åtskilliga läroanstalter, som åtnjöte understöd från det i riksstaten uppförda reservationsanslaget till privatläroverk, samt att bestämmelser i fråga om sagda dyrtids-tillägg lämnats i kungörelse den 30 juni 1920 med allmänna grunder för dyrtidstillägg åt lärare vid privatläroverk (sv. författningssamling nr 497).

Åtnjutandet av ifrågavarande dyrtidstillägg vore alltså, fortsatte jag, begränsat att gälla de läroanstalter, som uppbure understöd från det under åttonde huvudtiteln uppförda reservationsanslaget till privatläroverk.

Åtskilliga läroanstalter åtnjöte emellertid understöd från andra anslag, uppförda under nämnda huvudtitel. Till dessa läroanstalters lärarpersonal utginge intet dyrtidstillägg från nyss omnämnda av riksdagen beviljade medel.

Jag påpekade vidare, att bland sistberörda undervisningsanstalter vore fackskolan för huslig ekonomi i Uppsala samt tre anstalter för utbildande av lärarinnor i handarbete, nämligen högre handarbetslärarinneseminariet vid Maria Nordenfelts kvinnliga yrkesskola i Göteborg, Andrea Eneroths handarbetsskola och seminarium i Stockholm samt föreningen Handarbetets vänner och Hulda Lundins högre slöjdseminarium i Stockholm.

Samtliga dessa läroanstalter åtnjöte statsunderstöd, varjämte åt lärarinnorna vid de tre handarbetslärarinneseminarierna utginge tillfällig löneförbättring ur ett av riksdagen för ändamålet beviljat anslag.

Till sist anförde jag, att fråga om dyrtidstillägg åt lärarinnorna vid här ifrågavarande fyra läroanstalter nu väckts av skolöverstyrelsen i skrivelse den 31 augusti 1920, vad fackskolan för huslig ekonomi beträffade, närmast med anledning av en av denna skolas styrelse gjord ansökning. I berörda skrivelse hade skolöverstyrelsen

hemställt, att medel måtte beviljas för beredande av dyrtidstillägg under år 1921 åt förenämnda fyra läroanstalters lärarinnor.

I anledning härav påpekade jag, att då jag av flera skäl ansett sagda framställning värd beaktande, jag velat i angivna sammanhang beröra frågan. Jag förklarade mig emellertid ej anse det lämpligt att då till slutlig prövning framlägga ärendet, då spörsmålet om beredande av dyrtidstillägg åt ifrågavarande lärarinnor syntes mig böra ses i samband med frågan om dyrtidstillägg åt kommunala och enskilda läroanstalters lärarpersonal över huvud taget. Sistberörda fråga vore emellertid med hänsyn till sitt samband med frågan om dyrtidstillägg åt befattningshavare i statens tjänst ännu ej mogen att föreläggas Kungl. Maj:t och riksdagen, och det nu förevarande anslagsäskandet borde därför tills vidare ej slutligt provas.

Jag hemställde därför, att hänsyn till detta anslagsbehov måtte tagas vid beräkning av åttonde huvudtitelns tilläggsstat för år 1921 samt att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen att, i avbidan på proposition angående dyrtidstillägg under år 1921 åt vissa lärarinnor vid fackskolan för huslig ekonomi i Uppsala samt vid tre läroanstalter för utbildande av lärarinnor i handarbete, för ändamålet beräkna på tilläggsstat för år 1921 ett förslagsanslag å 70,000 kronor.

Såsom förut i dag anförts inför Kungl. Maj:t, äro frågorna om dyrtidstillägg till olika slag av befattningshavare i statens tjänst samt vid vissa statsunderstödda kommunala och enskilda undervisningsanstalter numera i färdigberett skick, och Kungl. Maj:t har, på därom gjorda framställningar, beslutit att avlåta förslag i dessa ämnen till riksdagen. Under sådana omständigheter kan även frågan om dyrtidstillägg åt nyssnämnda lärarinnor åter upptagas till skärskådande.

Vad först beträffar fackskolan för huslig ekonomi i Uppsala, har vid ett tidigare tillfälle ifrågasatts, att dyrtidstillägg av statsmedel skulle beviljas skolans lärarpersonal. I sitt den 31 december 1919 dagtecknade utlåtande i fråga om anslag till nämnda fackskola anförde nämligen läroverks- och skolöverstyrelserna, att det enligt deras mening vore av förhållandena motiverat, att till de av överstyrelserna föreslagna minimilönerna för lärarpersonalen komme av staten beviljat skäligt dyrtidstillägg.

Vid anmälan inför Kungl. Maj:t den 5 mars 1920 av frågan om anslag till fackskolan yttrade föredragande departementschefen beträffande det ifrågasatta dyrtidstillägget till lärarinnorna, att då inga medel för beredande av dylikt tillägg blivit vid uppgörandet av riksstaten för år 1921 reserverade, departementschefen funne sig ej kunna vidtaga någon åtgärd i berörda syfte.

Fråga om dyrtidstillägg åt lärarinnorna vid fackskolan har emellertid, såsom jag nyss omnämnt, ånyo väckts, i det att skolöverstyrelsen i skrivelse den 31 augusti 1920 i samband med tillstyrkande av anslag åt fackskolan för år 1922 gjort framställning om beviljande av medel för ifrågavarande ändamål. Överstyrelsens framställning är närmast föranledd av en av fackskolans styrelse gjord ansökning, som överstyrelsen med nyssnämnda skrivelse överlämnat till Kungl. Maj:t.

I sagda ansökning framhåller fackskolans styrelse, bland annat, att den av Kungl. Maj:t och 1920 års riksdag godtagna likställigheten i avseende å löneförmåner mellan lärarinnor vid statens folkskoleseminarier och fackskolans lärarpersonal måste anses innebära icke blott att grundlönen skulle vara densamma, utan att löneförmånerna i det hela skulle vara lika. Eljest uppstode det abnorma förhållandet, att de lärarinnor, som vid utbildningsanstalterna undervisade och handledde blivande lärarinnor i ämnet, finge lägre avlöning än deras elever efter vunnen anställning hade att påräkna.

Det vore uppenbart, att de för fackskolans lärarinnor förutsatta minimilönerna vore med hänsyn till nuvarande penningvärde för låga. Från kommunen vore intet ytterligare bidrag att vänta, därest ej staten genom egna bidrag och eventuellt därvid fästa villkor framkallade understöd jämväl från kommunen.

Efter erinran om att vid fackskolan, inbegripet avdelningen vid Brogård, vore anställda 24 lärarinnor med full tjänstgöring, samt att därtill komme föreståndarinna och rektor samt en med lärarinnorna i fråga om avlöning likställd förvaltningspersonal på 4 personer, hemställer styrelsen om förslag till riksdagen att för år 1921 bevilja lärarinnorna vid fackskolan dyrtidstillägg till belopp motsvarande såväl tillfällig löneförbättring som dyrtidstillägg, vilka beviljats eller komme att beviljas för lärarinnor i hushållsgöromål vid statens folkskoleseminarier och lärarinnor vid lanthushållsskolor.

I sitt förberörda yttrande över nu omnämnda framställning har skolöverstyrelsen anfört följande:

Gent emot styrelsens antagande, att det kunde anses fastslaget, att fackskolans lärarinnor borde jämsställas med lärarinnorna i hushållsgöromål vid statens folkskoleseminarier, anser sig överstyrelsen böra framhålla, att överstyrelsen

i sitt löneförslag år 1919, som låg till grund för den sedermera av 1920 års riksdag antagna propositionen, uttryckligen förklarat sig ej uttala någon mening om med vilka andra lärarinnegrupper fackskolans lärarinnor rätteligen borde jämföras vid ett mer definitivt ordnande av avlöningsförhållandena. I samma yttrande har överstyrelsen hävdad den uppfattningen, att frågan om dyrtidstillägg av statsmedel för fackskolans lärarinnor hörde samman med frågan om dyrtidstillägg åt andra lärarinnegrupper i motsvarande ställning vid statsunderstödda enskilda läroanstalter. I anslutning härtill vill överstyrelsen föreslå, att, sedan denna senare fråga genom 1920 års riksdags beslut numera är avgjord för innevarande år och för år 1921, tills nytt beslut fattats, dyrtidstillägg efter samma grunder, som av riksdagen fastställts eller komma att fastställas beträffande övningslärarinnor vid privata statsunderstödda läroanstalter, måtte å tilläggsstat för år 1921 begäras även för fackskolans lärarinnor.

Efter erinran att såsom villkor för den anslagsökning, som från och med år 1916 kom skolan till del, föreskrivits, att lärarinnorna vid skolan skulle avlönas med minst samma belopp som lärarinnorna i huslig ekonomi vid högre flickskolor och andra statsunderstödda enskilda läroanstalter, anför överstyrelsen i fråga om nyss angivna förslag beträffande dyrtidstillägg åt fackskolans lärarinnor följande:

Lärarinna i hushållsgöromål med 32 veckotimmars tjänstgöring vid högre flickskola åtnjöte för närvarande, med av riksdagen beviljad tillfällig löneförbättring, en årlig lön av 2,800 kronor i första lönegraden eller i det närmaste samma lön som fackskolans lärarinnor i samma lönegrad. Härtill komme för förstnämnda lärarinnor ett statens dyrtidstillägg å omkring 2,190 kronor och i många fall även ett kommunalt dyrtidstillägg. För att fackskolans lärarinnor fortfarande skulle vara likställda med lärarinnorna i hushållsgöromål vid de högre flickskolorna, skulle alltså erfordras ett tillägg till deras av riksdagen fastställda minimilöner till ungefärligen samma belopp som statens dyrtidstillägg till nyssnämnda lärarinnor. Då ovan omtalade minimilöner, 2,880, 3,264, 3,648 och 4,032 kronor i de olika lönegraderna, legat till grund för beräkningen av fackskolans anslag för år 1921, kunde skolans ordinarie anslag uppenbarligen ej tagas i anspråk för ifrågavarande tillägg till lönerna, och då man ej kunde vänta eller ifrågasätta, att Uppsala stad skulle befinnas villig anslå så stora belopp till förbättring av lärarinnornas vid fackskolan löner, som det här skulle gälla, syntes det överstyrelsen ofrånkomligt, att, såsom överstyrelsen redan framhållit, detta tillägg lämnades av staten.

Överstyrelsen lämnar därefter en i tablåform uppställd översikt över löneförmånerna dels för lärarinnor i hushållsgöromål med 32 veckotimmars tjänstgöring vid högre flickskola, dels för lärarinnor vid fackskolan, dels ock för lärarinnor vid statens skolkökssemina-

rium, varvid beräknats utgå, utöver grundlön, tillfällig löneförbättring för den första och den sista bland nämnda kategorier, samt dyrtidstillägg enligt förut angivna grunder för alla. Tabblån visar, att lön och beräknat dyrtidstillägg från och med andra lönegraden ställa sig väsentligt högre för fackskolans lärarinnor än för lärarinnorna vid de högre flickskolorna, vartill kommer att fackskolans lärarinnor åtnjuta lön i fyra lönegrader, de andra lärarinnorna allenast i tre. Överstyrelsen framhåller härvid, att om fackskolans lärarinnor, därest de sålunda beräknade dyrtidstilläggen av riksdagen beviljades, alltså komme i en avsevärt bättre ställning än lärarinnorna i hushållsgöromål vid de högre flickskolorna, detta syntes överstyrelsen väl motiverat av de förstnämnda lärarinnornas mer krävande och ansvarsfulla tjänstgöring.

Överstyrelsen har vidare uppdragit en jämförelse mellan lärarinnornas vid fackskolan och lärarinnornas vid statens skolköksseminarium löner jämte dyrtidstillägg. Enligt överstyrelsens mening visade en dylik jämförelse, att eventuellt dyrtidstillägg åt fackskolelärarinnorna icke kunde sättas högre än av överstyrelsen föreslagits.

Vid statens skolköksseminarium funnes, yttrar överstyrelsen vidare, tills vidare inga lönegrader, vadan lön jämte dyrtidstillägg för lärarinna därstädes, även om hon tjänstgjort många år, uppginge till endast 6,111 kronor, alltså till avsevärt lägre belopp än lön jämte beräknat dyrtidstillägg för fackskolans lärarinnor i tredje och fjärde lönegraderna. Å andra sidan utgjorde nämnda belopp, 6,111 kronor, ett ungefärligt medeltal av de fyra lönebeloppen jämte dyrtidstillägg vid fackskolan, varför lönerna sålunda i det hela kunde sägas motsvara varandra. Tydligt vore emellertid, att om, såsom fackskolans styrelse begärt, staten skulle bevilja skolans lärarinnor dyrtidstillägg till belopp, vilka motsvarade såväl tillfällig löneförbättring som dyrtidstillägg för statsanställda lärarinnor med samma lön, förstnämnda lärarinnors löner jämte dyrtidstillägg skulle komma att redan i första lönegraden vida överstiga 6,111 kronor. Den av överstyrelsen i det föregående föreslagna beräkningsgrunden för eventuella dyrtidstillägg av statsmedel till fackskolans lärarinnor syntes överstyrelsen därför vara den ur alla synpunkter mest rättvisa.

Vad därefter angår de tre statsunderstödda läroanstalterna för utbildande av lärarinnor i handarbete, har fråga om dyrtidstillägg åt lärarinnorna vid berörda läroanstalter väckts av skolöverstyrelsen i dess skrivelse den 31 augusti 1920.

I sagda skrivelse erinrar överstyrelsen om att överstyrelsen redan år 1918 framhållit, att lärarinnorna vid handarbetsseminarierna ej rimligtvis kunde eller borde avlönas lägre än skolornas lärarinnor i motsvarande fack. Detta skulle

emellertid säkerligen bliva fallet, om seminariernas lärarinnor ej erhöles dyrtidstillägg av statsmedel. Man syntes nämligen ej kunna ifrågasätta, att seminarierna själva, med de under de sista åren oerhört ökade kostnaderna på flertalet utgiftsposter, skulle kunna avlöna sina lärarinnor med belopp, som motsvarade såväl den för handarbetslärarinnor vid statsunderstödda enskilda läroanstalter stadgade grundlönen som den tillfälliga löneförbättring och det dyrtidstillägg, som av riksdagen beviljats för sistnämnda lärarinnor. För sådan lärarinna med 26 veckotimmars tjänstgöring uppginge det sammanlagda beloppet av nämnda avlöningsförmåner för närvarande till 4,634 kronor i första lönegraden, under det att lärarinna vid handarbetsseminarium, med samma antal veckotimmar och sin betydligt mer krävande tjänstgöring, erhöles endast 1,843 kronor. Även om detta senare belopp under år 1921, på grund av detta års förhöjda anslag, kunde ökas något, komme den sålunda förhöjda lönen dock säkerligen ej att uppgå till högre belopp än lön jämte tillfällig löneförbättring för handarbetslärarinna med samma tjänstgöring vid högre flickskola, nämligen 2,340 kronor i första lönegraden.

Under sådana förhållanden syntes det överstyrelsen vara av behovet påkallat, att lärarinnorna vid dessa handarbetsseminarier, i likhet med vad överstyrelsen i annat sammanhang föreslagit beträffande samtliga lärarinnor, alltså även lärarinnorna i handarbete vid fackskolan för huslig ekonomi i Uppsala, erhöles dyrtidstillägg av statsmedel enligt samma grunder, som gällde för övningslärarinnor vid statsunderstödda enskilda läroanstalter.

De av skolöverstyrelsen sålunda föreslagna dyrtidstilläggen för såväl fackskolans som handarbetslärarinneseminiariernas lärarinnor skulle utgå för år 1921.

Beräkningen av kostnaderna för det här ifrågavarande dyrtidstillägget har verkställts av byråchefen E. Göransson i enlighet med de grunder, som tidigare i dag föreslagits i fråga om liknande lärarinnor vid privatläroverk. Vad beträffar de lönebelopp, på vilka dyrtidstillägget beräknats, bör påpekas, att i fråga om lärarinnorna vid fackskolan för huslig ekonomi sagda lönebelopp överensstämma med de minimilöner, som av 1920 års riksdag förutsatts skola utgå till berörda lärarinnor. I fråga om de tre handarbetslärarinneseminiariernas lärarinnor har man utgått från att dyrtidstillägget skulle beräknas efter en lön, som ej överstiger den, som åtnjutes av en handarbetslärarinna vid högre flickskola i första lönegraden med 26 veckotimmars tjänstgöring, och med inräknande av den tillfälliga löneförbättring, som av riksdagen beviljats åt lärarinnorna vid ifrågavarande handarbetslärarinneseminarier.

För första halvåret av år 1921 har grundtalet antagits vara 154 och för senare halvåret av samma år 126. Med användande

vid beräkningen av nu angivna grundtal befinnes kostnaden för dyrtidstilläggen uppgå till följande belopp:

	1:a halvåret. Kr.	2:a halvåret. Kr.
Fackskolan i Uppsala	28,066	22,963
Handarbetsseminarierna	6,514	5,330
Summa	34,580	28,293

Sammanlagt skulle alltså för hela år 1921 erfordras 62,873 kronor.

Departementschefen.

Vid olika tillfällen har med styrka framhållits olämpligheten av att lärarinnor vid anstalter för utbildande av lärarinnor avlönas med lägre belopp, än som sedermera kommer dem av deras elever till del, vilka erhålla anställning som lärarinnor vid ungdomsskolor. Så är emellertid för närvarande fallet med lärarinnorna vid här ifrågavarande läroanstalter. Såsom skolöverstyrelsen visat, hava genom riksdagens beslut övningslärarinnor vid högre flickskolor och andra liknande statsunderstödda enskilda läroanstalter kommit i åtnjutande av en löneförbättring och ett dyrtidstillägg, som tillsammans med den nämnda lärarinnor tillkommande grundlönen avsevärt överstiga den minimilön för lärarinnorna, som enligt 1920 års riksdags beslut satts som villkor för åtnjutandet av det fackskolan för huslig ekonomi tilldelade statsanslaget. Och vad de tre handarbetslärarinneseminiarierna beträffar, ställer sig, enligt vad av handlingarna i ärendet framgår, en jämförelse med de nyssberörda lärarinnelönerna ännu ogynnsammare för seminarielärarinnorna, trots det att riksdagen sedan ett par år tillbaka beviljat anslag för beredande av tillfällig löneförbättring åt sistnämnda lärarinnor.

Det synes mig ligga i öppen dag, att ett dylikt förhållande kan innebära ett betydande hinder för ett framgångsrikt bedrivande av verksamheten vid ifrågavarande läroanstalter. Anstalternas egen ekonomiska ställning medgiver dem tydligen ej att lämna lärarinnorna den behövliga lönefyllnaden, och ej heller kunna kommunala bidrag härför påräknas. Den faran ligger då nära, att dessa lärarinneutbildningsanstalter nödgas avstå från dugande lärarkrafter till förmån för läroanstalter, för vilka ej samma behov av högt kvalificerade lärarinnor föreligger. Detta innebär uppenbarligen en stor olägenhet, då tvärtom lärarinneutbildningsanstalterna givetvis borde vara i stånd att draga till sig de bästa lärarkrafterna.

En förbättring i dessa förhållanden torde kunna ske endast

genom statens ingripande. Att starka skäl ur det allmännas synpunkt tala för ett dylikt ingripande torde jag ej behöva närmare framhålla. Ifrågavarande läroanstalters betydelse för undervisningsväsendet har ju många gånger påpekats och har även erkänts av statsmakterna. Jag är därför fullt ense med skolöverstyrelsen om det trängande behovet av att skäligt dyrtidstillägg beredes ifrågavarande lärarinnor.

Beträffande storleken av sådant dyrtidstillägg synes mig för fackskolans vidkommande den av skolöverstyrelsen föreslagna beräkningen av dyrtidstilläggen vara att anbefalla. I likhet med överstyrelsen anser jag alltså, att dyrtidstilläggen böra beräknas på de av 1920 års riksdag godtagna minimilönerna och beräkningen ske enligt de grunder, som gälla eller komma att gälla för övningslärarinnor vid statsunderstödda enskilda läroanstalter. I anslutning till samma riksdags beslut rörande statsbidrag till fackskolan anser jag, att förvaltningspersonalen — vars löneförhållanden ej berördes av sagda riksdag — ej bör inbegripas vid den nu ifrågasatta förmånens åtnjutande. Dyrtidstilläggen böra utgå endast till sådana lärarinnor, för vilka i enlighet med nämnda riksdags beslut minimilöner med av riksdagen godtagna belopp äro fastställda.

Beträffande åter de tre handarbetslärarinneseminarier vill jag tillstyrka, att dyrtidstilläggen beräknas på de lönebelopp, vilka angivas i byråchefen Göranssons förenämnda utredning.

Då de skäl, som föranlett chefen för finansdepartementet att förut denna dag uttala sig för att framställning om anvisande av erforderliga medel till dyrtidstillägg åt befattningshavare i statens tjänst m. fl. göres först längre fram under riksdagen, uppenbarligen icke hava samma betydelse beträffande det relativt obetydliga anslagsbehov, varom nu är fråga, har jag efter samråd med nämnde departementschef ansett mig lämpligen böra föreslå, att redan i detta sammanhang erforderligt anslag begäres hos riksdagen.

Nu berörda anslag bör såsom förslagsanslag uppföras å 1921 års tilläggsstat och torde kunna upptagas med ett till 60,000 kronor avrundat belopp.

Slutligen anhåller jag få erinra om att det bör ankomma på Kungl. Maj:t att lämna de närmare föreskrifter, som kunna vara erforderliga för tillämpningen av de grunder, enligt vilka ifrågavarande dyrtidstillägg äro avsedda att utgå.

Under åberopande av det anförda hemställer jag alltså, att Eders Kungl. Maj:t tacktes föreslå riksdagen att

dels medgiva, att åt vissa lärarinnor vid fackskolan för huslig ekonomi i Uppsala samt vid förenämnda tre statsunderstödda läroanstalter för utbildande av lärarinnor i handarbete må från och med år 1921 utgå dyrtidstillägg i huvudsaklig enlighet med de allmänna grunder, som gälla beträffande dyrtidstillägg åt övningslärare vid privatläroverk, och jämlikt de närmare föreskrifter, som Kungl. Maj:t kan för tillämpning av sagda grunder finna erforderliga;

dels till bestridande av kostnaderna för dyrtidstillägg åt sagda lärarinnor anvisa på *tilläggsstat* för år 1921 ett förslagsanslag å 60,000 kronor;

dels ock förklara, att under år 1922 tills vidare och intill dess beslut fattats rörande de medel, av vilka för sagda år kostnaderna för dyrtidstillägg åt här ifrågavarande lärarinnor skola bestridas, härför erforderliga belopp må utgå av det anslag, som vid sidan av huvudtitlarna må varda av riksdagen beviljat såsom avsättning å 1922 års riksstat till bestridande av kostnaderna för dyrtidstillägg åt statens befattningshavare och pensionärer m. fl.

Till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställan behagade Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten lämna bifall samt förordnade, att proposition i ämnet av den lydelse, bilaga till detta protokoll utvisar, skulle avlåtas till riksdagen.

Ur protokollet:

C. d'Albedyhll.